

The Effect of Aerobic Exercise and Octopamine on the Expression of Serotonergic, Adrenergic, and Dopaminergic Pathways in the Cerebellum of Deep-Frying Oil-Treated Rats

Tavoos Ziaie Bigdeli, Maghsoud Peeri*, Mohammad Ali Azarbayjani

Department of Exercise Physiology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Article Info:

Received: 12 Dec 2021

Revised: 12 Feb 2022

Accepted: 23 May 2022

ABSTRACT

Introduction: Using deep frying oil (DFO) in preparing various foods. High temperature alter the constituents of DFO, which may be harmful for different cells, paerticularly neural cells. It seems that physical activity and phytochemical compounds can reduce the negative effects of consuming DFO. However, their definite effect is not known. The aim of this study was to determine the effect of aerobic exercise and octopamine on gene expression of dopamine, serotonin, norepinephrine, 5-HT, and dopamine, as well as the number of Purkinje cells and the percentage of apoptotic cells in the cerebellum of rats fed with DFO. **Materials and Methods:** Thirty male Wistar rats with a mean age of 20 weeks and weight of 300-350 g were divided into five groups: healthy control, DFO, DFO + exercise, DFO + octopamine, and DFO + exercise + octopamine. At the beginning of the first week, rats were fed with DFO. The rats received the intraperitoneal injection of octopamine for 4 weeks, 5 days per week. The training was done for 4 weeks, 5 days a week, and 20 minutes per day at a speed of 26 m/minute aerobic exercises. After 4 weeks, chemical analyzes were performed by Real-time PCR to measure gene expression and Western blot to measure protein expression on samples fixed cerebellum. **Results:** The results showed that DFO uptake significantly decreased the expression of dopamine, serotonin, norepinephrine, 5-HT, dopamine, and cerebellar Purkinje cells and increased the percentage of apoptotic cells. Octopamine intake or exercise increased the expression of dopamine, serotonin, norepinephrine, 5-HT, dopamine, and the number of Purkinje cells and decreased the percentage of apoptotic cells. The co-application of octopamine and exercise had no significant effect on increasing the expression of dopamine, serotonin, norepinephrine, 5-HT, dopamine protein, and number of Purkinje cells, but significantly reduced the percentage of apoptotic cells. **Conclusion:** Consumption of high-fat food disrupts dopaminergic and serotonergic pathways. Aerobic exercise and octopamine protective effect against DFO toxic effects on cerebellum tissue.

Keywords:

1. Exercise
2. Octopamine
3. Cerebellum

*Corresponding Author: Maghsoud Peeri

Email: m.peeri@iautb.ac.ir

تأثیر تمرین هوازی و اکتاپامین بر بیان ژن‌های مسیر سرتونرژیک، آدرنرژیک و دوپامینرژیک مخچه موش‌های صحرایی تیمار شده با روغن حرارت دیده عمیق

طاووس ضیائی بیگدلی، مقصود پیری*، محمدعلی آذربایجانی

گروه فیزیولوژی ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

اطلاعات مقاله:

پذیرش: ۲ خرداد ۱۴۰۱

اصلاحیه: ۲۳ بهمن ۱۴۰۰

دریافت: ۲۱ آذر ۱۴۰۰

چکیده

مقدمه: روغن‌های سرخ شده عمیق (DFO) روشی رایج در تهیه بسیاری از خوراکی‌ها می‌باشد. دمای بالا ترکیبات تشکیل دهنده DFO را تغییر می‌دهد که برای سلول‌های مختلف به‌ویژه سلول‌های عصبی مضر است. هدف از این مطالعه تعیین تأثیر تمرین هوازی و اکتاپامین بر بیان ژن‌های دوپامین، سروتونین، نوراپی نفرین، 5-HT، پروتئین دوپامین، تعداد سلول‌های پورکینز و درصد سلول‌های آپوپتوتیک در بافت مخچه موش‌های صحرایی دریافت کننده DFO بود. **مواد و روش‌ها:** ۳۰ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار با میانگین سنی ۲۰ هفته و وزن ۳۵۰-۳۰۰ گرم بطور تصادفی به ۵ گروه کنترل سالم، کنترل دریافت (DFO)، اکتاپامین، (DFO) + تمرین هوازی، (DFO) + اکتاپامین + تمرین هوازی تقسیم شدند. در آغاز هفته اول موش‌های صحرایی با DFO تغذیه شدند. اکتاپامین به مدت ۴ هفته و ۵ روز در هفته به صورت درون صفاقی به موش‌های صحرایی تزریق شد. تمرین هوازی دویدن به مدت ۴ هفته، پنج روز در هفته و ۲۰ دقیقه در روز با سرعت ۲۶ متر در دقیقه بر روی گروه‌های تمرین انجام شد. پس از ۴ هفته آنالیزهای شیمیایی با PCR Real Time برای اندازه‌گیری بیان ژن و وسترن بلات برای اندازه‌گیری بیان پروتئین، روی نمونه‌های فیکس شده مخچه انجام شدند. **یافته‌ها:** نتایج نشان دادند که دریافت DFO به طور معنی‌داری بیان ژن‌های دوپامین، سروتونین، نوراپی نفرین، 5-HT، پروتئین دوپامین و تعداد سلول‌های پورکینز مخچه را کاهش و درصد سلول‌های آپوپتوتیک را افزایش داد. دریافت اکتاپامین و تمرین هر یک به تنهایی منجر به افزایش بیان ژن‌های دوپامین، سروتونین، نوراپی نفرین، 5-HT، پروتئین دوپامین و تعداد سلول‌های پورکینز و کاهش درصد سلول‌های آپوپتوتیک شدند. تعامل تمرین و اکتاپامین تأثیر هم‌افزایی معنی‌داری بر افزایش بیان ژن‌های دوپامین، سروتونین، نوراپی نفرین، 5-HT، پروتئین دوپامین و تعداد سلول‌های پورکینز نداشت اما درصد سلول‌های آپوپتوتیک را به طور معنی‌داری کاهش داد. **نتیجه‌گیری:** تغذیه با غذای پرچرب موجب اختلال در مسیرهای دوپامینرژیک و سرتونرژیک می‌شود. تمرین هوازی و اکتاپامین می‌توانند اثر محافظتی در برابر اثرات سمی DFO بر بافت مخچه داشته باشند.

واژه‌های کلیدی:

- ۱- ورزش
- ۲- اکتاپامین
- ۳- مخچه

*نویسنده مسئول: مقصود پیری

پست الکترونیک: m.peeri@iauctb.ac.ir

مقدمه

روغن‌های خوراکی یکی از پر مصرف‌ترین محصولات در سبد غذایی بوده و عمده شکل مصرف آن‌ها در آشپزی و تهیه مواد غذایی به صورت سرخ کردن بوده که استفاده نادرست از این محصول، سلامت انسان را به خطر می‌اندازد (۱). روغن سرخ شد، عمیق (DFO) به روغنی گفته می‌شود که طی روند پخت‌وپز دمای دمای بالایی را تحمل نموده و به همین دلیل ترکیبات مغذی آن‌ها تغییر یافته، محتوای آب آنها کم شده و به دلیل بروز واکنش‌های شیمیایی متعدد مانند پراکسیداسیون لیپیدها، پلیمریزاسیون، ژلاتینه شدن نشاسته و دنا توره شدن پروتئین اتفاق افتاده و به یک ماده سمی تبدیل گردد (۲). سرخ کردن متناوب و مداوم روغن‌ها منجر به تغییرات فیزیکی (مانند افزایش ویسکوزیته و تیره شدن رنگ) و شیمیایی ترکیبات سازنده این روغن‌ها می‌شود که مدت زمان سرخ کردن، رطوبت، دما و سطح ماده غذایی از موارد مهم تاثیرگذار در کیفیت آن‌ها می‌باشند (۳). سرخ شدن عمیق روغن می‌تواند مشتقات مضر نظیر گونه‌های اکسیژن واکنش پذیر^۲ (ROS)، هیدروپراکسیدها، آلدئیدها، کتون‌ها و ترانس ایزومرها را تولید کند که مصرف طولانی مدت این روغن‌ها ممکن است منجر به ایجاد استرس اکسیداتیو بافتی گردد. بافت مغز به دلیل مصرف زیاد اکسیژن و محتوای غنی از چربی، یکی از بافت‌های بسیار حساس در برابر آسیب‌های استرس اکسیداتیو می‌باشد (۴). مخچه ناحیه مهمی از مغز خلفی است که نقش اصلی در تعادل، کنترل هیجان‌ها و اعمال ظریف و دقیق، بازی می‌کند و شواهد نشان می‌دهند که تمرین هوازی بر عملکرد سیستم عصبی مرکزی نقش ارزنده‌ای دارند (۵). گزارش شده است استرس‌های اکسیداتیو ناشی از تجمع انواع رادیکال‌های آزاد نظیر سوپراکسیدها، هیدروژن پراکسیدها و رادیکال‌های هیدروکسیل باعث از دست رفتن سلول‌های عصبی و گلایالی سیستم عصبی مرکزی و در نتیجه بروز انواع بیماری‌های تحلیل برنده سیستم عصبی نظیر آلزایمر، پارکینسون و مالتیپل اسکلروزیس می‌شود (۶،۷). مسیر خروجی همه اطلاعات کورتکس مخچه، آکسون‌های پورکینز می‌باشد که این سلول‌ها در لایه میانی قشر مخچه قرار گرفته‌اند و عملکرد موثری در پردازش اطلاعات دارند (۸). دوپامین از خانواده کاتکولامین‌هاست که نقش حیاتی در بدن و مغز از جمله تنظیم و کنترل ترشح هورمون‌ها و کنترل دستگاه حرکتی دارد و عمدتاً در وزیکول‌های نورون‌های دوپامینرژیک و همچنین غده آدرنال ذخیره می‌شود که با از بین رفتن نورون‌های دوپامینرژیک، علائم بیماری پارکینسون پدید می‌آید (۹، ۱۰، ۱۱). نورآدرنالین

(نوراپی نفرین) در بدن هم به شکل هورمون و هم به صورت انتقال دهنده عصبی در سیستم سمپاتیک عمل کرده و کارکردهای مهمی در دستگاه CNS از جمله افزایش جریان‌ات سیناپسی بر روی سلول‌های پورکینز و افزایش تمرکز و هوشیاری برعهده دارد (۱۲). سروتونین از مشتقات تریپتوفان و یکی از انتقال دهنده‌های عصبی است که مسیر عصبی سروتونرژیک می‌باشد و عملکرد اصلی آن تاثیر بر حافظه، یادگیری، تنظیم حالات روحی، اشتها و خواب می‌باشد. همچنین سروتونین به نقل و انتقالات دوپامین حساس می‌باشد (۱۳). گیرنده‌های سروتونین (c25-HT) واقع در عقده‌های قاعده‌ای، اثرات 5-HT را در سراسر نواحی مختلف مغز و از طریق هسته رافه در میان مغز میانجی‌گری می‌کنند و بر روی انواع مختلف نورون‌ها از جمله سلول‌های دوپامینرژیک، گابانرژیک یا کولینرژیک عمل کرده و نقش مهمی در انتقال سروتونین ایفا می‌کنند (۱۴). مطالعات سلولی در رت‌ها نشان می‌دهد تمرین هوازی در پیشگیری و یا تاخیر در مرگ سلول‌های مخچه مؤثرند (۱۶، ۱۵، ۱۱). از سوی دیگر این تمرینات از تخریب سلول‌های پورکینز مخچه جلوگیری و عملکرد حرکتی را بهبود می‌بخشد (۱۷). همچنین تمرین هوازی منظم می‌تواند از طریق افزایش محتوای پروتئین BDNF، افزایش شبکه مویرگی، کاهش استرس اکسایشی، موجب افزایش نروژنز شود (۱۹، ۱۸). استفاده از برخی ترکیبات فیتوشیمیایی نظیر اکتاپامین که به دلیل عملکرد محرک گونه خود منجر به تبدیل برخی فرآیندهای نوروفیزیولوژیک می‌گردد، قادر به تقویت اثرات آنتی‌اکسیدانی تمرین هوازی شده و آسیب‌های ناشی از فشار اکسایشی را خنثی می‌کند (۲۰). اکتاپامین در گیاهان و میوه‌های مختلف وجود دارد اما از غنی‌ترین منابع آن می‌توان به پوست نارنج اشاره نمود که دارای اثرات آنتی‌اکسیدانی و ضدالتهابی قابل توجه می‌باشد (۲۱). از آنجایی که تغییر الگوی غذایی در جهان موجب افزایش مصرف غذاهای آماده شده با DFO می‌باشد، مطالعات متعددی اثرات مضر مصرف این روغن‌ها را بر سلامتی تایید نموده‌اند. با توجه به اثر محافظتی تمرین هوازی و اکتاپامین بر سیستم عصبی، تا کنون مطالعه‌ای در مورد تأثیرات تمرین هوازی و استفاده همزمان از مکمل اکتاپامین بر اثرات مخرب DFO بر فاکتورهای نورولوژیک در سلول‌های مخچه صورت نگرفته است. لذا با توجه به افزایش مصرف غذاهای تهیه شده با روغن‌های حرارت دیده عمیق، مطالعه حاضر جهت بررسی تاثیر تمرین هوازی و مصرف اکتاپامین بر بیان ژن‌های دوپامین، سروتونین، نوراپی نفرین، 5-HT، پروتئین دوپامین، تعداد سلول‌های پورکینز و درصد سلول‌های آپوپتوتیک در بافت

¹ Deep Fried Oil

² Reactive Oxygen Spices

شد. روغن به مدت ۴ روز متوالی روزی ۸ ساعت با حرارت ۱۹۰ تا ۲۰۰ درجه سانتی‌گراد داغ شد و هر ۳۰ دقیقه مواد غذایی مانند ناگت مرغ، سیب‌زمینی، مرغ و فرآورده‌های پروتئینی (سوسیس و کالباس) داخل روغن غوطه‌ور شدند و در انتها روغن روز چهارم به‌منظور استفاده به‌عنوان مداخلهٔ سمومیتی تا زمان اجرا نگهداری شد. از این روغن به میزان ۱۰۰ گرم وزن موش‌های صحرایی به مدت ۴ هفته و ۵ روز در هفته به هر موش صحرایی به صورت خوراکی و از طریق گاوآژ خوراندند شد (۲۳).

پروتکل تمرین هوایی

موش‌های صحرایی به مدت دو هفته دورهٔ آشنایی با دویدن بر روی تردمیل (تردمیل موتوری مخصوص جوندگان) را گذراندند. تمرین هوایی با دویدن با سرعت ۹ متر در دقیقه و به مدت ۲۰ دقیقه در روز (شامل ۱۰ دقیقه با سرعت ذکر شده، ۵ دقیقه گرم شدن و ۵ دقیقه سرد شدن) صورت گرفت. پس از دورهٔ سازگاری، پروتکل تمرین هوایی با شدت متوسط و به مدت پنج روز در هفته، به مدت چهار هفته به ترتیب زیر اجرا گردید: در روز اول، تمرین با سرعت ۱۶ متر در دقیقه و به مدت ۲۰ دقیقه آغاز شد. در روز آخر، سرعت طی آزمایش از ۱۶ به ۲۶ متر در دقیقه افزایش یافت (۲۴).

سنجش ژن و پروتئین

۴۸ ساعت پس از اتمام دورهٔ تمرین هوایی و مصرف مکمل اکتاپامین، به‌منظور بررسی تغییرات اکسیداتیو ایجاد شده در بافت مغز، موش صحرایی در تمامی گروه‌های مورد مطالعه با استفاده از ترکیب ketamine & xylazine (به مقدار ۱۰۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن موش صحرایی) بیهوش شده و در طی عمل جراحی، بافت مخچهٔ مغز جهت سنجش‌های بعدی جداسازی گردید. جهت بررسی بیان ژن‌های دوپامین،

مخچهٔ موش صحرایی دریافت‌کنندهٔ DFO می‌باشد.

مواد و روش‌ها

در یک کارآزمایی تجربی ۳۰ سر موش صحرایی نر بیست هفته‌ای سالم از نژاد ویستار با وزن ۳۰۰ تا ۳۵۰ گرم از انستیتو پاستور ایران (تهران) خریداری شد. حیوانات به صورت جداگانه در قفس‌های پلاستیکی پلی‌اتیلن که کف آن‌ها با خاک اره پوشیده شده بود در دمای $23 \pm 3^{\circ}\text{C}$ (شرایط استاندارد) نگهداری شدند. موش صحرایی دور از هرگونه تنش و در دورهٔ نوردی به صورت چرخهٔ ۱۲ ساعت روشنایی ۱۲ ساعت تاریکی حفظ شده و دسترسی آزادانه به آب و غذا داشتند. تمام مراحل مربوط به حیوانات طبق قوانین تایید شدهٔ کمیته اخلاق حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه آزاد اسلامی تهران (کد اخلاقی: IR.IAU.SARI.1401.029) و انتشارات NIH انجام شد. پس از ۱۴ روز سازگاری با محیط جدید، حیوانات به طور تصادفی به ۵ گروه تقسیم شدند (۶ حیوان در هر گروه): (۱) در این گروه موش صحرایی هیچ درمانی دریافت نکردند (کنترل)، (۲) گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده، (۳) گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده که اکتاپامین مصرف کرده‌اند (اکتاپامین)، (۴) گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده که تحت تمرین هوایی قرار گرفته‌اند (تمرین هوایی)، (۵) گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده که اکتاپامین مصرف کرده و همزمان تمرین هوایی نیز انجام داده‌اند (اکتاپامین+تمرین هوایی).

اکتاپامین

به مدت ۴ هفته و ۵ روز در هفته به ازای هر ۱۰۰ گرم وزن موش صحرایی اکتاپامین حل شده با نرمال سالین ۹ درصد به صورت درون صفاقی (IP) با دوز $81 \mu\text{mol/kg}$ به هر حیوان تزریق شد (۲۲).

روغن حرارت دیده عمیق

جهت تهیه DFO از ۸ لیتر روغن آفتاب‌گردان استفاده

جدول ۱- توالی پرایمرها

r-dopamin-f	TGGAGGTGGTGGGTGAGTGG
r-dopamin-r	GTGGGGAGGAGATGGTGAAGGA
rGAP F	AAGTTCAACGGCACAGTCAAGG
rGAP R	CATACTCAGCACCAGCATCACC
r-ser-f	TGAGAATAGGAGGTGGTAGGT
r-ser-r	ATGAGAGAAAGGGATGAGGA
5ht-f	TCTTCCCAGCCACCTCTCTCA
5ht-r	TTCATCCCTCCTTCCACTCCC

منبع

تمام محاسبات با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۰ انجام شد.

یافته‌ها

در اثر تغذیه با روغن حرارت دیده عمیق، بیان ژن‌های دوپامین ($P=0/001$)، سروتونین ($P=0/001$)، نوراپی نفرین ($P=0/001$)، بیان پروتئین دوپامین ($P=0/002$)، 5-HT ($P=0/001$)، بیان پروتئین دوپامین ($P=0/001$) و تعداد سلول‌های پورکینز ($P=0/001$) بافت مخچه به طور معنی‌داری کاهش یافت ($P=0/001$) درحالی‌که درصد سلول‌های آپوتوتیک به طور معنی‌داری افزایش یافت ($P=0/001$). تمرین هوازی بیان ژن دوپامین ($F=22/63, P=0/001, \eta=0/531$) را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد ($P=0/001$). دریافت مکمل اکتاپامین نیز بیان ژن دوپامین ($F=43/53, P=0/001, \eta=0/685$) را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد ($P=0/001$). با وجودیکه بیشترین بیان ژن دوپامین ($F=0/01, P=0/898, \eta=0/001$) در گروه تمرین هوازی و اکتاپامین مشاهده شد، اما تعامل این دو مداخله از نظر آماری معنی‌دار نبود (تصویر ۱). تمرین هوازی بیان ژن سروتونین ($\eta=0/394$)، تمرین هوازی و اکتاپامین ($F=13/00, P=0/002$) را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد. دریافت مکمل اکتاپامین نیز بیان ژن سروتونین ($F=13/00, P=0/002, \eta=0/394$) را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد. با وجود اینکه بیشترین بیان ژن سروتونین ($F=3/30, P=0/084, \eta=0/142$) در گروه تمرین هوازی و اکتاپامین مشاهده شد، اما تعامل این دو مداخله از نظر آماری معنی‌دار نبود (تصویر ۲).

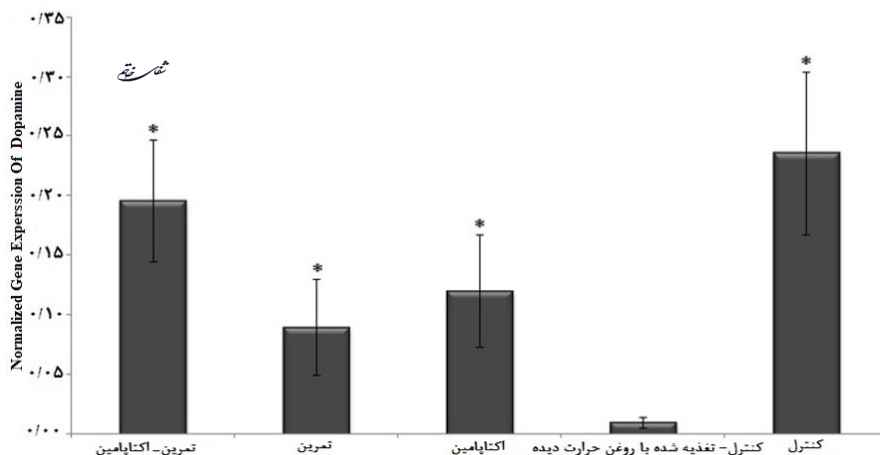
سروتونین، نوراپی نفرین، 5-HT در هر گروه از تکنیک PCR Real Time استفاده شد (۲۵). ابتدا طراحی پرایمر انجام و سپس RNA از بافت‌ها استخراج و به cDNA تبدیل گردید. سپس cDNA به روش PCR تکثیر و از نظر بیان ژن‌های ذکر شده مورد بررسی قرار گرفت (۲۵). بررسی بیان پروتئین دوپامین نیز با استفاده از روش Western blot مورد سنجش قرار گرفت (۲۶).

تصویربرداری H&E و کریزل ویوله

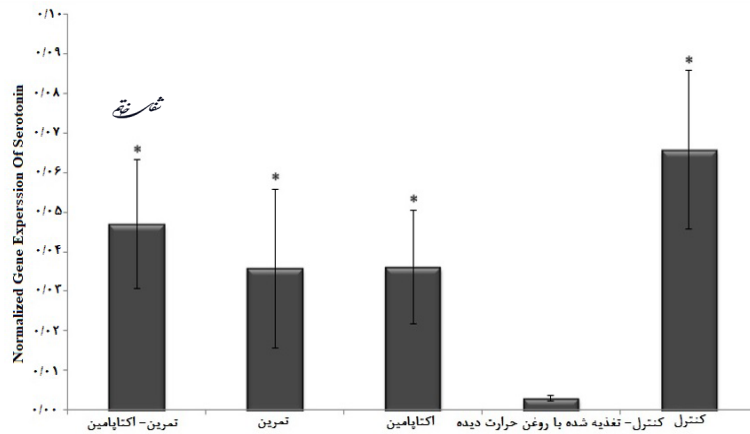
با استفاده از تصویربرداری و رنگ‌آمیزی (H&E و کریزل ویوله) و نرم‌افزار Image J، تعداد سلول‌های پورکینز و درصد سلول‌های آپوتوتیک مورد بررسی قرار گرفت. تمامی مراحل اجرای روش‌های مذکور، طبق دستورالعمل‌های ارائه شده صورت گرفتند.

تحلیل آماری

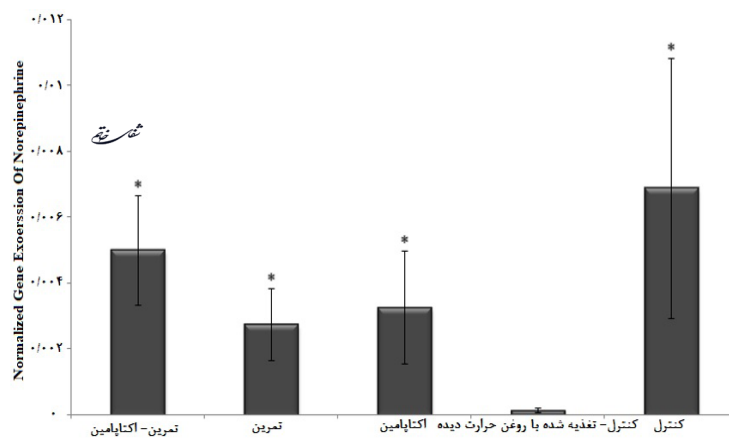
نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیروویلیک تایید گردید. در بخش توصیف از شاخص‌های میانگین و انحراف استاندارد استفاده شده است. جهت تعیین اثرگذاری تغذیه با روغن حرارت دیده عمیق بر پیامدهای مورد مطالعه با استفاده از آزمون t برای گروه‌های مستقل، پیامدهای مورد مطالعه در گروه کنترل سالم و کنترل تغذیه شده با روغن حرارت دیده مورد مقایسه قرار گرفت. جهت تعیین اثر تمرین استقامتی و اکتاپامین از آنالیز واریانس دوطرفه Two-way ANOVA برای گروه‌های مستقل نتایج به دست آمده مورد تحلیل قرار گرفت. در صورت مشاهده تفاوت معنی‌دار، جهت تعیین محل تفاوت از آزمون پیگیری بن فرونی استفاده شد. سطح معنی‌داری نیز برای تمام محاسبات ($P<0/05$) در نظر گرفته شده است.

تصویر ۱- بیان ژن دوپامین در گروه‌های مورد مطالعه * نشانه تفاوت معنی‌دار نسبت به گروه کنترل - تغذیه شده با روغن حرارت دیده. اطلاعات بر اساس میانگین و انحراف استاندارد گزارش شده است.

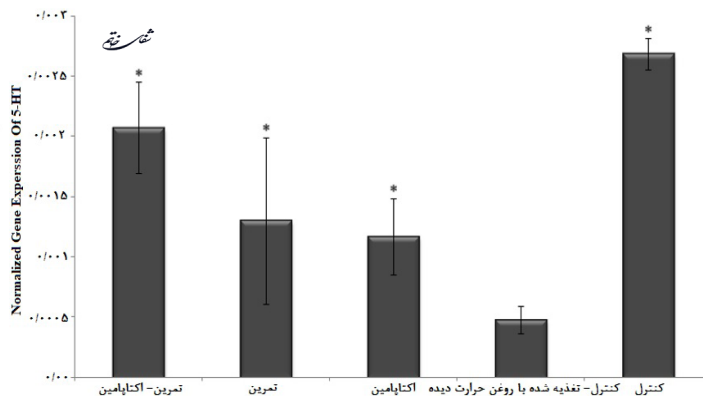
تصویر ۲- بیان ژن سروتونین در گروه‌های مورد مطالعه. * نشانه تفاوت معنی‌دار نسبت به گروه کنترل-تغذیه شده با روغن حرارت دیده. اطلاعات بر اساس میانگین و انحراف استاندارد گزارش شده است.

تصویر ۳- بیان ژن نوراپی نفرین در گروه‌های مورد مطالعه. * نشانه تفاوت معنی‌دار نسبت به گروه کنترل-تغذیه شده با روغن حرارت دیده. اطلاعات بر اساس میانگین و انحراف استاندارد گزارش شده است.

گروه تمرین هوازی و اکتاپامین مشاهده شد، اما تعامل این دو مداخله از نظر آماری معنی‌دار نبود (تصویر ۳). تمرین هوازی بیان ژن 5-HT ($P=0/001$, $\eta=0/549$) را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد. دریافت مکمل اکتاپامین نیز بیان ژن 5-HT شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود،

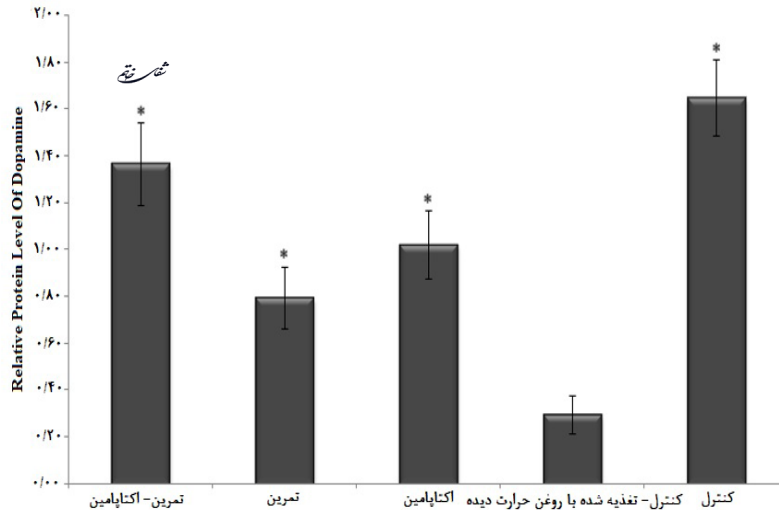
تمرین هوازی بیان ژن نوراپی نفرین ($P=0/001$, $\eta=0/451$) را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد. دریافت مکمل اکتاپامین نیز بیان ژن نوراپی نفرین ($F=25/15$, $P=0/001$, $\eta=0/557$) را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد. با وجود اینکه بیشترین بیان ژن نوراپی نفرین ($F=0/64$, $P=0/430$, $\eta=0/031$) در

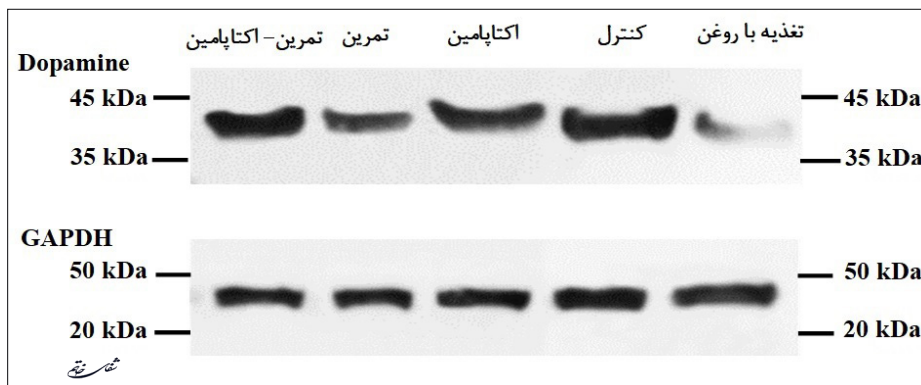
تصویر ۴- بیان ژن 5-HT در گروه‌های مورد مطالعه. * نشانه تفاوت معنی‌دار نسبت به گروه کنترل-تغذیه شده با روغن حرارت دیده. اطلاعات بر اساس میانگین و انحراف استاندارد گزارش شده است.

به طور معنی داری افزایش داد. با وجود اینکه بیشترین بیان ژن 5-HT ($F=0/5$, $P=0/822$, $\eta=0/003$) در گروه تمرین هوازی و اکتاپامین مشاهده شد، اما تعامل این دو مداخله از نظر آماری معنی دار نبود (تصویر ۴).
تمرین هوازی بیان پروتئین دوپامین ($F=0/001$, $\eta=0/734$), $P=0/001$ را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده (تصویر ۵)، دیدۀ عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی داری افزایش داد. دریافت مکمل اکتاپامین نیز بیان پروتئین دوپامین

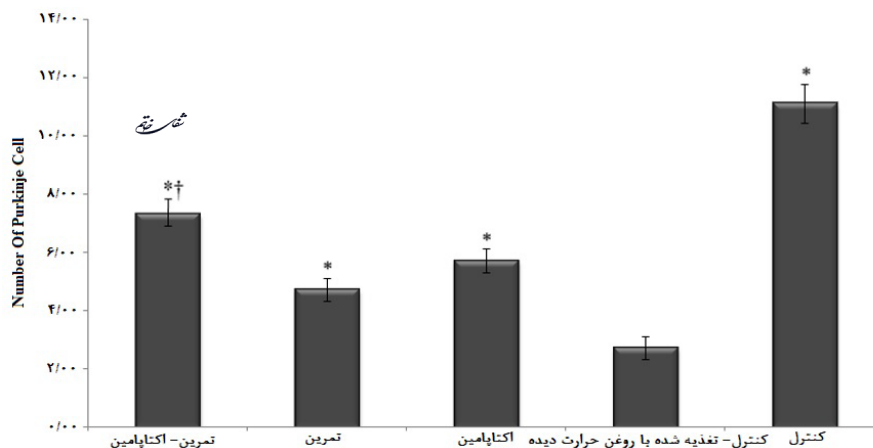
را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده (تصویر ۵)، دیدۀ عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی داری افزایش داد. دریافت مکمل اکتاپامین نیز بیان پروتئین دوپامین

تصویر ۵- بیان پروتئین دوپامین در گروه‌های مورد مطالعه. * نشانه تفاوت معنی دار نسبت به گروه کنترل- تغذیه شده با روغن حرارت دیده. اطلاعات بر اساس میانگین و انحراف استاندارد گزارش شده است.

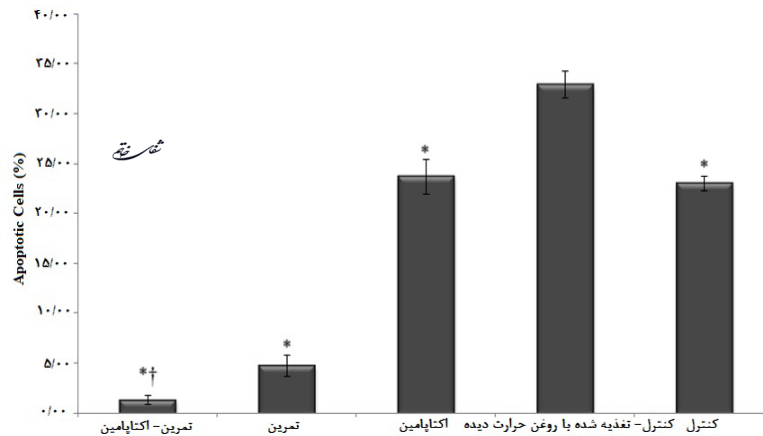
تصویر ۶- تصاویر باند وسترن بلات در گروه‌های مورد مطالعه

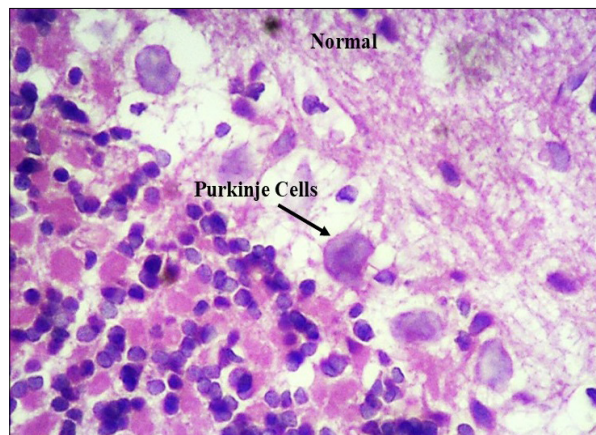
تصویر ۷- تعداد سلول‌های پورکینز در گروه‌های مورد مطالعه. * نشانه تفاوت معنی دار نسبت به گروه کنترل- تغذیه شده با روغن حرارت دیده. † نشانه تعامل معنی دار تمرین و اکتاپامین. اطلاعات بر اساس میانگین و انحراف استاندارد گزارش شده است.

این دو مداخله از نظر آماری معنی‌دار نبود (تصویر ۷). تمرین هوازی درصد سلول‌های آپوتوتیک ($\eta=0/992$)، را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق افزایش یافته بود، به طور معنی‌داری کاهش داد. دریافت مکمل اکتاپامین نیز درصد سلول‌های آپوتوتیک ($\eta=0/886$)، را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق افزایش یافته بود، به طور معنی‌داری کاهش داد.

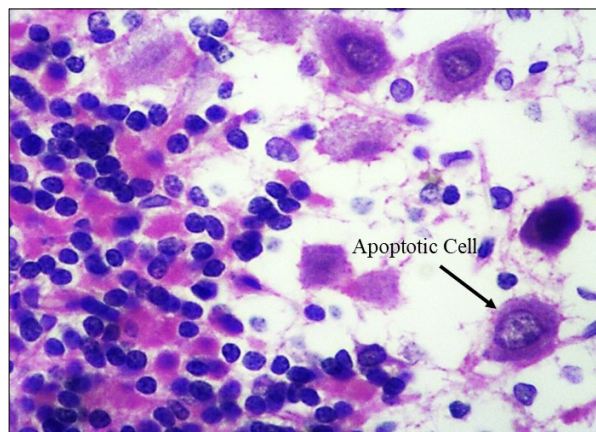
شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد. دریافت مکمل اکتاپامین نیز تعداد سلول‌های پورکینز ($\eta=0/936$)، را که در گروه تغذیه شده با روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی‌داری افزایش داد. با وجود اینکه بیشترین تعداد سلول‌های پورکینز ($\eta=0/070$)، در ($F=1/50$)، اما تعامل گروه تمرین هوازی و اکتاپامین مشاهده شد،

تصویر ۸- تعداد سلول‌های آپوتوتیک در گروه‌های مورد مطالعه * نشانه تفاوت معنی‌دار نسبت به گروه کنترل- تغذیه شده با روغن حرارت دیده. † نشانه تعامل معنی‌دار تمرین و اکتاپامین. اطلاعات بر اساس میانگین و انحراف استاندارد گزارش شده است.

تصویر ۹- تصویر H&E از سلول‌های پورکینز مخچه موش صحرایی سالم

تصویر ۱۰- تصویر H&E از سلول‌های آپوتوتیک موش صحرایی پس از القای مسمومیت با DFO

پروتئین دوپامین که در اثر مصرف روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بود، به طور معنی داری افزایش یافت. لیانو و همکاران (۱۹۹۳) نشان دادند که به دنبال تمرین هوازی منظم و با شدت متوسط، افزایش نوراپی نفرین می‌تواند از شلیک سلول‌های پورکینز جلوگیری کرده و اثرات مهاری GABA را در این نوروها تقویت می‌کند (۳۰). مطالعه‌ای که توسط حبیبیان و همکاران بر سطح دوپامین در اثر فعالیت تمرین هوازی انجام شده است نشان می‌دهد که تمرین هوازی بر اثر افزایش دوپامین، باعث برانگیختگی مغز می‌گردد و افزایش حساسیت گیرنده‌های دوپامینرژیک در پاسخ به ترشح دوپامین می‌تواند بر کاهش علائم بیماری‌هایی مانند پارکینسون موثر باشد (۱۸). در مطالعه‌ای ایزدپناه و همکاران تاثیر تمرین هوازی را بر میزان سطوح سروتونین و گیرنده‌های آن در هیپوکمپ رت‌های افسرده مبتلا به سرطان پستان مورد بررسی قرار دادند که نتایج نشان دهنده افزایش سروتونین پس از شش هفته تمرین هوازی بود (۳۱). از طرف دیگر در مطالعه حاضر پس از انجام تمرینات هوازی به مدت چهار هفته، درصد سلول‌های آپوپتوتیک که در اثر مصرف روغن حرارت دیده عمیق افزایش یافته بود، در پایان دوره در گروه تمرین هوازی به طور معنی داری کاهش یافت. همسو با نتایج این تحقیق یوسال و همکاران (۲۰۰۵) در پژوهشی به بررسی تاثیر تمرینات منظم هوازی بر تراکم سلول‌های عصبی هیپوکمپ، آپوپتوز و حافظه فضایی در رت‌های صحرایی نوجوان پرداختند و نتایج نشان داد که ممکن است تمرین هوازی، تراکم سلولی را افزایش دهد در حالی که آپوپتوز را در هیپوکمپ و برآمدگی سینوسی مغز (Dentate gyrus) در رت‌های نوجوان تغییر نمی‌دهد (۳۲). در پژوهشی لی‌کویی و همکاران (۲۰۰۹) که به بررسی تاثیر تمرین هوازی بر کاهش شاخص‌های بیماری‌های تحلیل برنده عصبی مخچه پرداختند و گزارش نمودند که تمرین هوازی با شدت متوسط، میزان نابودی سلول‌های پورکینز را کاهش و از اختلال در عملکرد مخچه ممانعت می‌نماید (۳۳). گل‌محمدی و همکاران نیز در مطالعه‌ای گزارش کردند که تمرین هوازی اثر مثبتی در به تاخیر انداختن مرگ فیزیولوژی سلول‌های پورکینز قشر مخچه در رت‌های صرعی شده دارد (۳۴). از طرف دیگر دریافت اکتاپامین بیان ژن‌های دوپامین، سروتونین، نوراپی نفرین، 5-HT و پروتئین دوپامین را که در اثر مصرف روغن حرارت دیده عمیق کاهش یافته بودند، افزایش و درصد سلول‌های آپوپتوتیک را که در اثر مصرف روغن حرارت دیده عمیق افزایش یافته بود، کاهش داد. در مطالعات مختلفی اثرات ضد التهابی و آنتی‌اکسیدانی

این وجود تعامل تمرین هوازی و اکتاپامین بر درصد سلول‌های آپوپتوتیک ($F=32/98, P<0/001, \eta=0/623$) از نظر آماری معنی دار بود، به گونه‌ای که این دو مداخله اثر یکدیگر را بر کاهش درصد سلول‌های آپوپتوتیک تقویت نموده و اثر سینرژیستی داشتند (تصویر ۸).

بحث و نتیجه‌گیری

در این مطالعه اثر مصرف DFO بر بیان ژن و پروتئین مسیر سروتونرژیک، آدرنرژیک و دوپامینرژیک بافت مخچه موش‌های صحرایی نر مورد مطالعه قرار گرفت که تصاویر H&E تهیه شده از سلول‌های پورکینز مخچه نشان دادند که آسیب در این بافت ایجاد گردیده است (تصاویر ۱۰ و ۹). یافته‌های این مطالعه نشان دادند که در اثر دریافت روغن حرارت دیده عمیق بیان ژن‌های دوپامین، سروتونین، نوراپی نفرین، 5-HT و بیان پروتئین دوپامین به طور معنی داری کاهش می‌یابد. بر اساس یافته‌های حاصل از تحقیق جینگ سانگ و همکاران، آکرلامید ایجاد شده از سرخ شدن مواد غذایی در روغن با دمای بالا، طی واکنش میلارد یکی از عوامل اصلی بیماری‌های نورودژنراتیو از طریق آسیب به آکسون‌ها در سیستم عصبی محیطی است. علاوه بر این، آکرلامید بر سیستم عصبی تأثیر می‌گذارد و با آسیب رساندن به آکسون انتهایی عصب دیستال باعث ایجاد نوروپاتی و اختلال در ترشح انتقال دهنده‌های عصبی می‌شود (۲۷). همچنین در اثر دریافت روغن حرارت دیده عمیق تعداد سلول‌های پورکینز به طور معنی داری کاهش می‌یابد در حالی که درصد سلول‌های آپوپتوتیک به طور معنی داری افزایش می‌یابد. این نتایج هم‌سو با تحقیقات پیشین است که ارتباط مثبت بین مصرف غذای سرخ شده و تخریب سلول‌های نورونی در مغز از جمله نابودی سلول‌های پورکینز مخچه و آسیب به آکسون‌ها که بر اثر مسمومیت نورونی می‌باشد را گزارش کرده‌اند (۲۸). آونی و همکاران (۲۰۱۱) نشان داد روغن سویا نه تنها باعث دیابت و چاقی می‌شود بلکه باعث ایجاد تغییرات ژنتیکی در مغز نیز می‌گردد که می‌تواند منجر به اختلالات عصبی از جمله اضطراب، اوتیسم، آلزایمر و افسردگی شود (۲۹). الیویرا و همکاران (۲۰۱۳) نیز بر روی تاثیرات مخرب سم آکرلامید خارج شده از روغن‌های چند بار حرارت دیده نشان دادند مسمومیت نورونی ناشی از آکرلامید در تخریب سلول‌های نورونی نقش اساسی داشته و در سیستم CNS رت‌ها با تغییر شکل در جسم سلولی نوروها و از بین رفتن آکسون‌ها که در قشر مخچه و تالاموس قرار دارند اتفاق می‌افتد (۲۸). از طرف دیگر در این مطالعه پس از انجام تمرینات هوازی به مدت چهار هفته، بیان ژن‌های دوپامین و سروتونین و نوراپی نفرین و ژن 5-HT و

عدم امکان قرار دادن موش‌های صحرایی در قفس‌های جداگانه و تصویربرداری از آن‌ها و عدم کنترل دقیق انرژی مصرفی روزانه آزمودنی‌ها اشاره نمود. براساس نتایج مطالعه حاضر مشخص می‌شود، تغذیه با غذای پرچرب موجب اختلال در مسیرهای دوپامینرژیک و سرتونرژیک شده و تمرین و اکتاپامین می‌توانند از طریق کاهش این اختلالات اثر محافظتی خود را بر بافت مخچه اعمال نمایند. بر این اساس با مصرف روغن‌های حرارت دیده عمیق و ایجاد اختلال در مسیرهای مذکور، این دو مداخله دارای اثر حفاظت عصبی بوده و اثر یکدیگر را به صورت سینرژیستی تقویت می‌نمایند. لذا توصیه می‌شود در شرایط تغذیه با روغن‌های حرارت دیده عمیق، جهت جلوگیری از آسیب‌های وارده به مسیرهای نورونی بافت مخچه از این دو مداخله استفاده شود.

تشکر و قدردانی

این مطالعه بخشی از رساله دکتری در رشته فیزیولوژی ورزشی مصوب گروه فیزیولوژی ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز می‌باشد و از تمام کسانی که ما را در این راه یاری نمودند کمال تشکر و قدردانی را داریم.

1. Shen, Q., Zhang, J., Hou, Y.-x., Yu, J.-h. & Hu, J.-y. Quality control of the agricultural products supply chain based on Internet+. *Information Processing in Agriculture*, 2018; 5, 394-400.

2. Ganesan, K. and Xu, B. Deep frying cooking oils promote the high risk of metastases in the breast-A critical review. *Food and Chemical Toxicology*, 2020; 144, p.111648.

3. Nayak, P. K., Dash, U., Rayaguru, K. & Krishnan, K. R. Physio-chemical changes during repeated frying of cooked oil: A Review. *Journal of Food Biochemistry*, 2016; 40, 371-90.

4. Zarei, M., Uppin, V., Acharya, P. and Talahalli, R., Ginger and turmeric lipid-solubles attenuate heated oil-induced oxidative stress in the brain via the upregulation of NRF2 and improve cognitive function in rats. *Metabolic Brain Disease*, 2021; 36(2), pp.225-38.

5. Partadiredja, G., Karima, N., Utami, K. P., Agustini, D. and Sofro, Z. M. The effects of light and moderate intensity exercise on the femoral bone and cerebellum of D-galactose-exposed rats. *Rejuvenation research*, 2019; 22, 20-30.

6. Diaz-Hung ML, Fraguera MG. Oxidative stress in neurological diseases: cause or effect? *Neurologia (English Edition)*. 2014; 8(29): 451-2.

7. Sadoughi SD, Khayatzaadeh J. Effect of Curcumin on Hippocampal Levels of Brain-Derived Neurotrophic Factor and Serum Levels of Inflammatory Cytokines in

اکتاپامین و تاثیر آن بر کاهش میزان آسیب‌ها و مرگ سلولی ناشی از استرس اکسیداتیو در بافت‌های مختلف گزارش شده است (۳۵). از طرف دیگر در اثر انجام تمرین استقامتی و مصرف اکتاپامین، درصد سلول‌های آپوپتوتیک کاهش معنی‌دار یافت در حالی‌که تعامل تمرین و اکتاپامین بر بیان ژن‌های دوپامین، سرتونین، نوراپی‌نفرین، 5-HT و پروتئین دوپامین معنی‌دار نبود. با وجود اینکه بیشترین تاثیر در کاهش بیان ژن‌های دوپامین، سرتونین، نوراپی‌نفرین، 5-HT و پروتئین دوپامین و تعداد سلول‌های پورکینز مربوط به گروه تمرین هوازی و مکمل اکتاپامین بود ولی تعامل تمرین هوازی و اکتاپامین از نظر آماری معنی‌دار نبود. با توجه به این نتایج، انجام تمرین استقامتی و مصرف اکتاپامین می‌توانند اثر یکدیگر را در کاهش آسیب به بافت مخچه در رابطه با شاخص‌های التهابی درگیر در انتقال دهنده‌های عصبی و اختلال در سیستم‌های نورادرنرژیک، دوپامینرژیک و سرتونرژیک ناشی از روغن‌های حرارت دیده عمیق در بافت مغز موش‌های صحرایی تقویت نمایند. از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به عدم کنترل و یکسان‌سازی ویژگی‌های ژنتیکی آزمودنی‌ها،

منابع

Rat Model for Alzheimer's Disease. *The Neuroscience Journal of Shefaye Khatam*. 2018 Jan 10; 6(1): 1-9.

8. Davie, J.T., Clark, B.A. and Häusser, M, The origin of the complex spike in cerebellar Purkinje cells. *Journal of Neuroscience*, 2008; 28(30), pp.7599-609.

9. Williams D, Tijssen M, Van Bruggen G, Bosch A, Insola A, Lazzaro VD, Mazzone P, Oliviero A, Quartarone A, Speelman H, Brown P. Dopamine-dependent changes in the functional connectivity between basal ganglia and cerebral cortex in humans. *Brain*. 2002 Jul 1; 125(7): 1558-69.

10. De Deurwaerdère, P., Lagièrre, M., Bosc, M. et al. Multiple controls exerted by 5-HT_{2C} receptors upon basal ganglia function: from physiology to pathophysiology. *Exp Brain Res*, 2013; 230, 477-51

11. Yazdian MR, Khalaj A, Kalhor N. The Effect of Caloric Restriction and Treadmill Exercise on Reserpine-Induced Catalepsy in a Rat Model of Parkinson's Disease. *The Neuroscience Journal of Shefaye Khatam*. 2018 Oct 10; 6(4): 45-52

12. Liano IS, Gerschenfeld HM. Beta-adrenergic enhancement of inhibitory synaptic activity in rat cerebellar stellate and Purkinje cells. *The Journal of Physiology*. 1993 Aug 1; 468(1): 201-24.

13. Di Matteo V, Pierucci M, Esposito E, Crescimanno G, Benigno A, Di Giovanni G. Serotonin modulation of the basal ganglia circuitry: therapeutic implication

- for Parkinson's disease and other motor disorders. *Progress in brain research*. 2008 Jan 1;172; 423-63.
14. Deurwaerdère, P, Lagièrè, M., Bosc, M. et al. Multiple controls exerted by 5-HT_{2C} receptors upon basal ganglia function: from physiology to pathophysiology. *Exp Brain Res*, 2013; 230, 477-511.
15. Cheon, S.-H. The effect of a skilled reaching task on hippocampal plasticity after intracerebral hemorrhage in adult rats. *Journal of physical therapy science*, 2015; 27: 131-3.
16. Ahmadi R, Sohrabian L. The Effect of Ghrelin Agonist, Exercise, and Nicotine on Catalepsy in an Animal Model of Parkinson's Disease. *The Neuroscience Journal of Shefaye Khatam*. 2017 Jul 10; 5(3): 28-34.
17. Cho, H.-S. et al. Treadmill exercise ameliorates motor dysfunction through inhibition of Purkinje cell loss in cerebellum of valproic acid-induced autistic rats. *Journal of exercise rehabilitation*, 2016; 12: 293.
18. Habibian M. Dabidi Roshan V., Moosavi Sj, Mahmoodi Sa, Neuroprotective effect of aerobic training against Lead-induced oxidative stress in rat cerebellum, *Journal of Gorgan University of Medical Sciences*, 2013; 15(3): 39-45. (in persian).
19. Salehi OR, Hoseini A. The effects of endurance trainings on serum BDNF and insulin levels in streptozotocin-induced diabetic rats. *Shefaye Khatam*. 2017 Apr 10; 5(2): 52-61.
20. Papenmeier, S., Uliczka, K., Roeder, T. & Wagner, C. Octopamine and its receptors are involved in the modulation of the immune response in *Drosophila melanogaster*. *Pneumologie*, 2019; 73: A33.
21. Milusheva E, Baranyi M, Kittel A, Fekete A, Zelles T, Vizi ES, Sperlagh B. Modulation of dopaminergic neurotransmission in rat striatum upon in vitro and in vivo diclofenac treatment 1. *Journal of neurochemistry*. 2008 Apr; 105(2): 360-8.
22. Bour S, Visentin V, Prevot D, Carpene C. Moderate weight-lowering effect of octopamine treatment in obese Zucker rats Efecto moderado de un tratamiento prolongado con octopamina sobre el peso corporal en ratas obesas. *Journal of physiology and biochemistry*. 2003 Sep 1; 59(3): 175-82.
23. Wang Z, Liao T, Zhou Z, Wang Y, Diao Y, Strappe P, Prenzler P, Ayton J, Blanchard C. Construction of local gene network for revealing different liver function of rats fed deep-fried oil with or without resistant starch. *Toxicology letters*. 2016 Sep 6; 258: 168-74.
24. Sun G, Qu S, Wang S, Shao Y, Sun J. Taurine attenuates acrylamide-induced axonal and myelinated damage through the Akt/GSK3 β -dependent pathway. *Int J Immunopathol Pharmacol*. 2018 Jan-Dec; 32: 2058738418805322.
25. de Oliveira AL, de Paula MN, Comar JF, Vilela VR, Peralta RM, Bracht A. Adrenergic metabolic and hemodynamic effects of octopamine in the liver. *International journal of molecular sciences*. 2013 Nov 5; 14(11): 21858-72.
26. Awney, H. A. The effects of Bifidobacteria on the lipid profile and oxidative stress biomarkers of male rats fed thermally oxidized soybean oil. *Biomarkers*, 2011; 16: 445-52.
27. Liano IS, Gerschenfeld HM. Beta-adrenergic enhancement of inhibitory synaptic activity in rat cerebellar stellate and Purkinje cells. *The Journal of Physiology*. 1993 Aug 1; 468(1): 201-24.
28. Izadpanah S, Kordi M, Nouri R. The Effect of Six Weeks of Aerobic Training on Serotonin and Serotonin Receptors Levels in Hippocampus of Depression Female BALB/c Mice with Breast Cancer. *Armaghane danesh*. 2019; 24 (3): 435-445 (in persian).
29. Uysal N, Tugyan K, Kayatekin BM, Acikgoz O, Bagriyanik HA, Gonenc S, Ozdemir D, Aksu I, Topcu A, Semin I. The effects of regular aerobic exercise in adolescent period on hippocampal neuron density, apoptosis and spatial memory. *Neurosci Lett*. 2005 Aug 5; 383(3): 241-5.
30. Cui, L, Hofer, T, Rani, A, Leeuwenburgh, C. and Foster, T.C, Comparison of lifelong and late life exercise on oxidative stress in the cerebellum. *Neurobiology of aging*, 2009; 30(6), pp.903-9.
31. Golmohammadi R, Behashti M. Effect of physical exercise on histological structure of purkinje cells of cerebellum in pentylentetrazole- induced epileptic rat. *JNKUMS*. 2014; 6 (2) :395-40.
32. Stohs, S., M. Shara, and S. Ray, p -Synephrine, ephedrine, p-octopamine and m synephrine: Comparative mechanistic, physiological and pharmacological properties. *Phytotherapy Research*, 2020. 34.
33. Diaz-Hung ML, Fraguera MG. Oxidative stress in neurological diseases: cause or effect?. *Neurologia (English Edition)*. 2014; 8(29): 451-2.
34. Nikbin S, Tajik A, Allahyari P, Matin G, Hoseini Roote SS, Barati E, Ayazi M, Karimi L, Dayani Yazdi F, Javadinejad N, Azarbayjani MA. Aerobic exercise and eugenol supplementation ameliorated liver injury induced by chlorpyrifos via modulation acetylcholinesterase activation and antioxidant defense. *Environmental Toxicology*. 2020 Jul; 35(7):783-93.
35. Radonic A, Thulke S, Mackay IM, Landt O, Siegert W, Nitsche A. Guideline to reference gene selection for quantitative real-time PCR. *Biochemical and biophysical research communications*. 2004 Jan 23; 313(4): 856-62.